12/11/2020

Η Λεμεσός εόρτασε τον Πολιούχο της Άγιο Ιωάννη τον Ελεήμονα

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Λεμεσού

Τελέστηκε το απόγευμα της Τετάρτης, 11 Νοεμβρίου, με τη πρέπουσα μεγαλοπρέπεια και τιμή ο Μέγας πανηγυρικός και πολυαρχιερατικός Εσπερινός επί τη μνήμη του Αγίου Ιωάννου Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας του Ελεήμονος, Πολιούχου και Προστάτου της πόλεως της Λεμεσού, στον ομώνυμο ναό του Αγίου. Κλήρος και Λαός, με ψαλμούς και ύμνους και ωδές πνευματικές, τίμησε επαξίως τον μιμητή του Δεσπότου Χριστού, Ιωάννη.

Στον Πανηγυρικό Εσπερινό χοροστάτησε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αμαθούντος κ. Νικόλαος, ενώ ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσού κ. Αθανάσιος παρέστη στο ιερό βήμα. Στον εσπερινό συμμετείχαν ιερείς και διάκονοι της Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού καθώς και ο Δήμαρχος Λεμεσού κ. Νίκος Νικολαΐδης.

Την ημέρα της εορτής τελέστηκε πολυαρχιερατικό συλλείτουργο στον ιερό ναό

του Αγίου Ιωάννη του Ελεήμονος, προεξάρχοντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσού κ. Αθανασίου και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αμαθούντος κ. Νικολάου.

Ο Πανιερώτατος, προ της απολύσεως ευχήθηκε σε όλους χρόνια πολλά και ευλογημένα. «Ο Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων, Πατέρας, Προστάτης και Κηδεμόνας της πόλεως μας, να ευλογεί την πόλη, την Εκκλησία και τον κόσμο όλο και την πατρίδα μας. Και να δώσει υγεία και ειρήνη στο κόσμο και στο τόπο τον δικό μας.

Βέβαια οι μικρές αυτές ταλαιπωρίες που περνούμε είναι και για να μας δοκιμάσουν πνευματικά και για να μας διδάξουν, ότι τελικά την ελπίδα μας πρέπει να την έχουμε στο Θεό και όχι στα ανθρώπινα πράγματα. Και τα ανθρώπινα είναι καλά, και τα ανθρώπινα πρέπει να τα κάνουμε. Ότι εξαρτάτε από το χέρι μας, ότι μας συμβουλεύουν οι ειδικοί και η πολιτεία να το κάνουμε.

Αλλά η ελπίδα μας να είναι στο Θεό και στους Αγίους του Θεού και στην Παναγία Μητέρα μας.

Και αυτό λοιπόν, αυτή η περίοδος που μένουμε από το βράδυ, από σήμερα, που είναι μια περίοδος κάπως δύσκολη για όλους μας και θλιβερή. Ας γίνει αφορμή προσευχής. Πολύς προσευχής. Αν προσευχηθούμε με την καρδιά μας, θα λήξει το πρόβλημα. Προσευχή Χρειάζεται.

Θα σας πω και κάτι που πιέζει το μυαλό μου να σας το πω. Το 1990 όταν ήμουν προϊστάμενος και αντιπρόσωπος στην Ιερά Κοινότητα του Αγίου Όρους, γέμισε το Άγιον Όρος λύκους. Κατά ένα παράδοξο τρόπο πάρα πολλοί λύκοι μπήκαν στο Άγιον Όρος. Οι λύκοι έφαγαν πολλά ζώα, αλλά κινδύνευαν και άνθρωποι και μοναχοί. Τότε λοιπόν, πήγαμε στον Άγιο Παίσιο, κάποιοι πατέρες και του είπαμε: ‘’Ξέρεις γέροντα έχει μεγάλο πρόβλημα με τους λύκους, θα φάνε κανένα άνθρωπο. Πρέπει να δούμε τί θα κάνουμε, να κάνουμε καμιά εκστρατεία να φέρουμε κυνηγούς να τους κυνηγήσουν’’. Λέει: ‘’Δεν ντρέπεστε; Θα φέρετε κυνηγούς; Να κάνουμε προσευχή να φύγουν οι λύκοι. Ένας να προσευχηθεί όπως πρέπει , οι λύκοι σε τρεις μήνες θα εξαφανιστούν’’. Και όντως σε τρεις μήνες, έπιασαν ένα μικρόβιο και χάθηκαν όλοι. Βέβαια εκείνος που προσευχήθηκε ήταν ασφαλώς ο γέροντας.

Προσευχή λοιπόν χρειάζεται. Το μικρόβιο θα φύγει εάν προσευχηθούμε. Θέλουμε ανθρώπους προσευχής. Προσευχή πύρινη. Με ταπείνωση και μετάνοια. Αυτό μας χρειάζεται και όλα τα υπόλοιπα θα τακτοποιηθούν.

Εύχομαι αδερφοί μου, να αναδείξει ο Θεός, πεπυρομένες καρδίες προσευχής και μετανοίας, και να φύγουν αυτά τα κακά που πολεμούν τον κόσμο όλο. Και να μας δώσει ο Θεός σύνεση και σοφία, να ζούμε το χρόνο της ζωής μας εν ειρήνη και

μετανοία, ευάρεστο στο Θεό και ευάρεστο στην Εκκλησία».